

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 12 listopada 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 27 lipca 1957 r. w sprawie trybu ustalania cen w resorcie przemysłu ciężkiego.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zapasowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 106, poz. 1234) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 27 lipca 1957 r. w sprawie trybu ustalania cen w resorcie przemysłu ciężkiego (Monitor Polski Nr 68, poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. 1. Centralny zarząd dostawcy kieruje wnioskiem o ustalenie ceny zbytu wraz z kalkulacją do:

- 1) Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego — w razie gdy wniosek dotyczy cen zbytu, które powinny stanowić uzupełnienie cenników od nr 27-Z do nr 40-Z;
- 2) Centralnego Zarządu Zbytu Stali — w razie gdy wniosek dotyczy cen zbytu, które powinny stanowić uzupełnienie cenników od nr 7-Z do nr 13-Z, z wyjątkiem cen stali surowej i półwyrobów;
- 3) Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — w pozostałych przypadkach.

2. Do jednostek wymienionych w ust. 1 kierują opinię o wysokości ceny zbytu centralne zarządy odbiorcy oraz biura zbytu (sprzedaży) podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego (§ 3 ust. 2) w terminie 20 dni od daty otrzymania kopii wniosku o ustalenie tej ceny.

3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:

- 1) wyrobów objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki handlowe lub zbytu podległe innym ministrom;

2) wyrobów nie objętych dystrybucją, a przeznaczonych dla nabywców podległych określonym resortom, to centralny zarząd dostawcy — w celu uzgodnienia wysokości proponowanej ceny — przesyła równocześnie kopię wniosku wraz z kalkulacją:

- a) jednostce dystrybucyjnej — w przypadkach wymienionych w pkt 1,
- b) ministerstwu, któremu podlegają główni odbiorcy — w przypadkach wymienionych w pkt 2.

4. Przesyłając wniosek wraz z kalkulacją jednostkom wymienionym w ust. 3 należy je poinformować, że uwagi co do wysokości proponowanej ceny zbytu należy zgłosić wskazanemu we wniosku adresatowi (ust. 1), a niezgłoszenie tych uwag w terminie 20 dni od daty otrzymania wniosku będzie uważane za akceptację proponowanej ceny.”;

2) § 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 7. W zakresie uprawnień Ministra Przemysłu Ciężkiego decydują w sprawach ustalania cen zbytu:

- 1) dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego — w odniesieniu do wyrobów, których ceny stanowić powinny uzupełnienie cenników od nr 27-Z do nr 40-Z oraz wyrobów importowanych należących do jednej z grup artykułów objętych tymi cennikami;
 - 2) dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu Stali — w odniesieniu do wyrobów, których ceny stanowić powinny uzupełnienie cenników od nr 7-Z do nr 13-Z, z wyjątkiem stali surowej i półwyrobów oraz w odniesieniu do wyrobów importowanych należących do jednej z grup artykułów objętych tymi cennikami;
 - 3) dyrektor Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — w pozostałych przypadkach.”;
- 3) w § 12 zamiast wyrazów „Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego” wstawia się wyrazy „Centralne Zarządy: Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego oraz Zbytu Stali”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w. z. F. Kajm